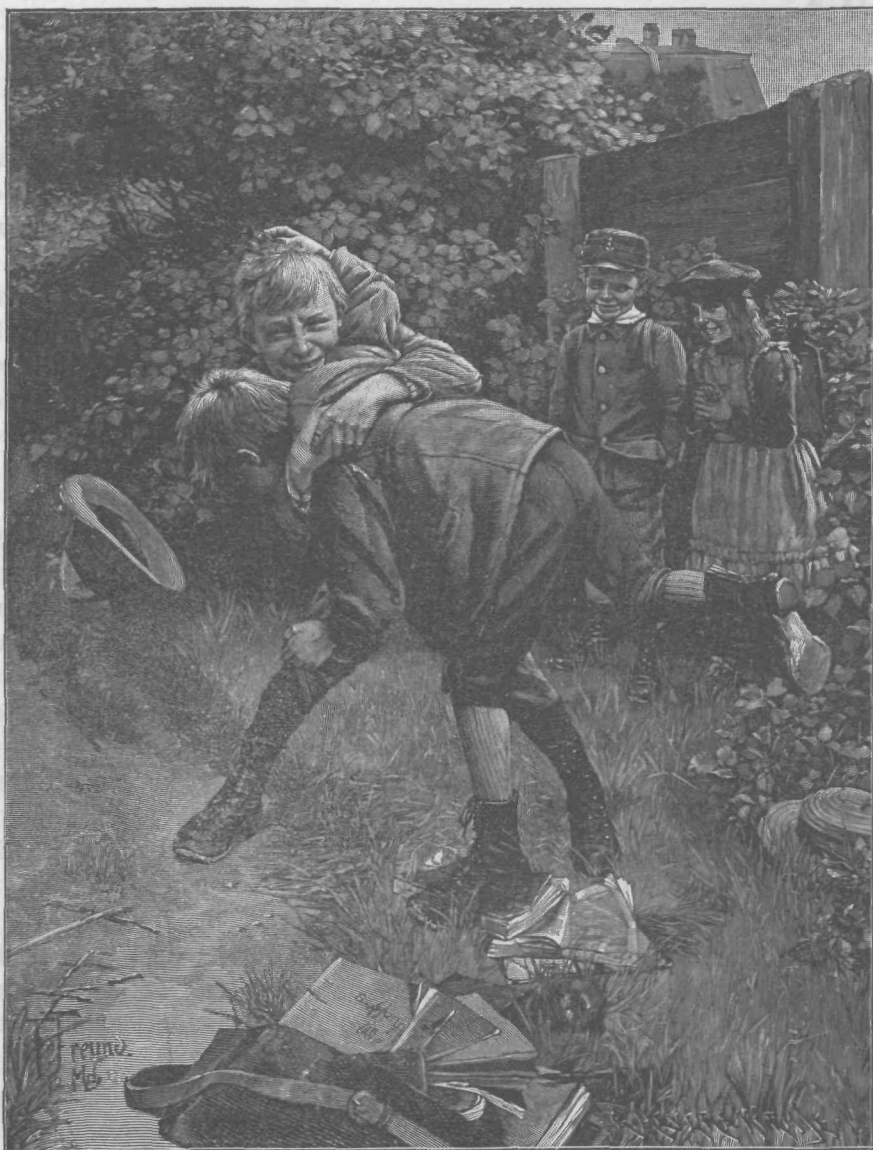

Prijateljja.

Prijateljja bila sta Peter in Blaž,
kot psiček in muc nevtolažna.
»Za sladke te primem, če ti me zlasaš,«
sta v jezi grozila sovražna.

Če srečala kje sta na samem se kdaj,
v lasé sta si hitro skočila,
poguma junaškega brž nasmehljalj
obema bolest je skalila.

V ušesih ščemelo je od bolečin,
lasje so zlasano štrleli,
in takim objemom še dolgo v spomin
oba so vsi udje boleli.

Vrstnikov je dražil ju grenki posmeh,
ko v lica sta solzna rđeta
in jese škipaje iskala po tleh,
kar sta pođ petámi imela.

Vse lepše pa bilo je šele doma,
ko mati je merila hlače:
Ni Peter ni Blaž — to vsakdo pač zna —
vesel ni bil take igráče!

E. Gangl.